

บทที่ ๕

สรุปผลการศึกษา อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การศึกษาสถานการณ์การป้องกันและความคุ้มโรคไข้เลือดออก ของหมู่บ้าน เป็นการศึกษาเชิงพรรณนา (descriptive research) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสถานการณ์และปัญหาในการป้องกันและความคุ้มโรคไข้เลือดออกของบ้านแพะหนองแดง หมู่ที่ 3 ตำบลทุ่งฝ่าย อำเภอเมือง ลำปาง จังหวัดลำปาง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเลือกแบบเจาะจง ได้แก่ ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน กรรมการหมู่บ้าน สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) ประชาชนทั่วไป ครูอนามัยโรงเรียน ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล นายกองค์การบริหารส่วนตำบล รวมจำนวน 33 คน เก็บรวบรวมข้อมูลในพื้นที่ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2548 ถึงวันที่ 30 กรกฎาคม 2548 วิธีการศึกษา การเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยการสัมภาษณ์เชิงลึก (indepth interview) การสนทนากลุ่ม (focus group discussion) และการสังเกตสามารถสรุปผลการศึกษาได้ดังนี้

จากการศึกษาสถานการณ์และปัญหาในเรื่องการป้องกันและความคุ้มโรคไข้เลือดออก บ้านแพะหนองแดง หมู่ที่ 3 ตำบลทุ่งฝ่ายพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการระบาดของโรคมีผลสืบเนื่องมาตั้งแต่ระบบนิเวศวิทยาของหมู่บ้านที่แตกต่างกันที่แห้งแล้ง ขาดแคลนน้ำ คนรุ่นปู่ย่า ตาย ที่ได้ผ่านประสบการณ์ของการขาดแคลนน้ำ ให้ปลูกฝังแนวคิดในเรื่องการสำรองน้ำและห่วงเหนน้ำ ไว้ให้มีจำนวนมากที่สุดเพื่อที่จะได้ไม่เดือดร้อนจากการขาดแคลนน้ำ ประกอบกับที่ดินมีจำกัด มีการเพิ่มน้ำของประชารมหากันทำให้ต้องอยู่อาศัยอย่างแออัด วิถีชีวิตผู้คนในหมู่บ้านก็เริ่มนีการเปลี่ยนแปลงจากแต่เดิมอยู่ร่วมกันภายในได้ก่อขึ้นในหมู่บ้าน แต่จากสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบันที่ประชาชนมีหนี้สินมากขึ้น และมีภาระค่าใช้จ่ายเป็นประจำ ได้แก่ค่าน้ำ ค่าไฟฟ้า ค่ากារะดูแล ทำให้ประชาชนส่วนหนึ่งต้องออกทำงานภายนอกหมู่บ้าน ไม่มีเวลาดูแลสภาพแวดล้อมภายในและภายนอกบ้าน จากสภาพดังกล่าวเมื่อมีผู้ติดเชื้อ หรือผู้ป่วยด้วยโรคไข้เลือดออกอยู่ในหมู่บ้านก็จะทำให้การแพร่ระบาดของโรคเป็นไปอย่างรวดเร็ว ประสบการณ์การป้องกันและรักษาโรค ไข้เลือดออกพบว่าประชาชนมีความรู้ไม่ถูกต้องเกี่ยวกับแหล่งเพาะพันธุ์เช่นลาย ไม่ยอมกำจัดลูกน้ำบ่อยๆโดยวิธี

ทางกายภาพ ไม่ยอมใช้ทรายที่มีฟอส ไม่เชื่อว่าเกิดผู้ป่วยไข้เลือดออกในหมู่บ้าน และเห็นว่าโรคไข้เลือดออกเป็นโรคธรรมชาติที่ไม่มีอันตรายร้ายแรง ในด้านมาตรการของหน่วยงานสาธารณสุข สถานีอนามัยท่าโภกในฐานะที่เป็นหน่วยงานทางด้านสาธารณสุข พบว่าสถานีอนามัยท่าโภก ได้มีแผนปฏิบัติงานประจำปีเพื่อป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออก โดยมีการเฝ้าระวังลูกน้ำบุญลาย มีการนำข้อมูลลูกน้ำบุญลายมาแจ้งในที่ประชุม มีการกระตุ้นให้ประชาชนทำลายแหล่งเพาะพันธุ์ในเทศบาลตัวคัญ มีการป้องกันโรคในโรงเรียน และมีการประสานงานกับองค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อจัดหาเครื่องพ่นหมอกควัน และสารเคมีในการควบคุมลูกน้ำบุญลายและกำจัดบุญพาหะ แต่มาตรการดังกล่าวของสถานีอนามัยได้ผลไม่เต็มที่เนื่องจาก อยสม. ไม่มีร่วมกิจกรรมครอบทุกคน ปัญหาเรื่องลูกน้ำบุญลายมีการสรุปกันเพื่อทราบเฉพาะกลุ่ม อยสม. ไม่มีการนำข้อมูลเสนอในระดับหมู่บ้าน และยังพบอีกว่ากิจกรรมต่าง ๆ ที่สถานีอนามัยดำเนินการเป็นการดำเนินการโดยเจ้าหน้าที่สาธารณสุข ทุกกิจกรรมที่เกิดขึ้นประชาชนไม่มีส่วนร่วมในการคิด ตัดสินใจในการทำกิจกรรม หรือแม้กระทั่งการประเมินผล แต่เป็นคิดโดยเจ้าหน้าที่สาธารณสุขและถ่ายทอดกิจกรรมผ่าน อยสม. ประชาชนมีบทบาทในการให้ความร่วมมือตามกฎหมายของหมู่บ้าน ส่งผลทำให้ไม่ได้รับความร่วมมือจากหมู่บ้านเท่าที่ควร

อภิปรายผล

จากการศึกษาสามารถบอกได้ว่าสถานการณ์และปัญหาในการป้องกันโรคไข้เลือดออกของบ้านแพะหนองแดง ที่มีการระบาดด้วยโรคไข้เลือดออกอย่างต่อเนื่องมาทุกปีนี้ เกิดจากสาเหตุ ด้านสิ่งแวดล้อม เช่น บริบทชุมชน ระบบนิเวศวิทยาในการก่อสร้างบ้านเรือน วิถีชีวิต อาชีพ ประสบการณ์การป้องกันและรักษาโรคของประชาชน ตลอดจนมาตรการของสถานีอนามัยที่รับผิดชอบพื้นที่ที่เป็นส่วนประกอบที่สำคัญทำให้สถานการณ์ และปัญหาการแพร่ระบาดของไข้เลือดออก ดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง โดยพบว่าการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ของสถานีอนามัยเป็นการกำหนดมาจากสถานีอนามัย ไปยัง อยสม. โดยไม่ได้เปิดโอกาสให้ประชาชนได้ร่วมคิด ตัดสินใจ มีเพียงขอความร่วมมือจากประชาชนให้มีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรม ผลการจากการจัดกิจกรรมประชาชนเป็นเพียงผู้รับผลประโยชน์ และไม่มีส่วนร่วมในการประเมินผล ซึ่งไม่สอดคล้องกับ Cohen และ Uphoff ,(1980) อ้างใน กรีช น้อดดา , 2542 , หน้า 26) จึงส่งผลให้กิจกรรมการป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออกในพื้นที่ไม่สัมฤทธิ์ผล นอกจากนี้ผลจากการศึกษาพบว่าประชาชนบ้านแพะหนองแดงไม่มีส่วนร่วมในระดับการคิด ตัดสินใจ และร่วมปฏิบัติ เป็นเพียงผู้ได้รับผลประโยชน์ นั่นเป็นความสอดคล้องกับผลการศึกษาของ เสารานีย์ ศีส่องสม (2541, หน้า 124) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมของชุมชนในโครงการป้องกันและควบคุมโรคเบาหวาน

และความดันโลหิตสูงบ้านกิ่วพร้าว ตำบลจันเจ้า อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย พบว่า ไม่พนการมีส่วนร่วมในระดับการตัดสินใจในการดำเนินกิจกรรม การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ การควบคุมประเมินผล และรับผลประโยชน์จากโครงการ จากรสภานทางด้านนิเวศวิทยาที่พบว่าประชาชนอยู่อย่างแออัดเนื่องจากข้อจำกัดของที่ดินที่ใช้เป็นที่อยู่อาศัย และไม่มีเวลาในการดูแลสิ่งแวดล้อมภายในบ้านและนอกบ้านนั้น บุคลากรสาธารณสุขที่รับผิดชอบพื้นที่ควรจะนำมาตรการการป้องกันและควบคุมโรค (กองโรคติดต่อทั่วไป, 2536, หน้า 23-39) ที่เสนอให้มีการกำจัดหรือลดแหล่งเพาะพันธุ์ชุงลาย การทำลายลูกน้ำยุงลาย และการทำลายยุงตัวเต็มวัย โดยทั้ง 3 มาตรการที่ใช้ร่วมกันนี้ จะส่งผลให้มีการตัดวงจรการแพร่ระบาดของโรคได้ ส่วนการปฏิบัติงานโดย อบส. ที่พบว่า อบส. ไม่สามารถมาร่วมกิจกรรมได้ทุกคน ทำให้การปฏิบัติงานไม่ทั่วถึง สถานีอนามัยควรมีการพิจารณาสนับสนุนงบประมาณในการปฏิบัติงาน เช่นอาหารกลางวัน หรือของขวัญชำร่วยให้กับ อบส. ที่มาร่วม นอกจากนี้การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่สาธารณสุข นอกจากจะดำเนินการป้องกันและควบคุมโรคในช่วงระยะเวลาดังของโรคแล้ว ในระยะระบบเจ้าหน้าที่ต้องเน้นสร้างกระบวนการเรียนรู้ ให้กับประชาชนควบคู่กันไปด้วย ซึ่ง บุ๊ดี ตาทิพย์,(2541) ได้ทำการศึกษาความชุกชุมของลูกน้ำยุงลาย ความรู้และการปฏิบัติตนในการป้องกันและควบคุมโรค ไข้เลือดออก พบว่า ประชาชนมีความรู้เรื่องการปฏิบัติตนดี แต่ส่วนใหญ่มีความรู้น้อยในเรื่องดูดที่โรคมักระบาด

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ควรส่งเสริมให้ประชาชนได้มีโอกาสในการคิด ตัดสินใจ และประเมินผลกิจกรรม รณรงค์ป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออก

2. ควรมีการสนับสนุนส่งเสริมให้เกิดมีผู้นำชุมชนที่มีความรู้ ความสามารถ กระตุ้นให้ อบส. เข้าร่วมกิจกรรมการเฝ้าระวังและรณรงค์กำจัดลูกน้ำยุงลายให้มีจำนวนมาก ครอบคลุมพื้นที่

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาหารูปแบบที่เหมาะสมและปัญหาอุปสรรคในการดำเนินการป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออกของประชาชนในการป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออก

2. ควรศึกษากำรมีส่วนร่วมในการป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออกของประชาชน เน้นการทำงานแบบมีส่วนร่วม